

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 719/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. R.	stosowanie 29 kwietnia 2019 roku około godziny 23 ⁰⁰ w Ł., w województwie (...), poprzez kierowanie ruchu prowadzonego przez siebie z pojazdu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) na funkcjonariusza Policji aspiranta sztabowego A.	

		M. groźby bezprawnej uszkodzenia ciała wymienionego w celu zmuszenia tego funkcjonariusza do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymania go	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Prowadzenie nocą 29 kwietnia 2019 roku, około godziny 23-ej, przez patrol policji jadący radiowozem oznakowanym, pościgu ulicami (...) za samochodem A. o numerze rejestracyjnym (...), kierowanym przez A. R.; poinformowanie o powyższym dyżurnego miejscowej Komendy Powiatowej Policji w celu uzyskania pomocy w zatrzymaniu.	zeznania M. A.	529v-530v (44v, 256, 257)	
zeznania R. O.	528v-529v (269-270, 89v, 92v)		
informacja o przestępstwie	1-4		
2. Wjechanie przez oba opisane powyżej pojazdy z ulicy (...) w ulicę (...) i dalsza jazda w kierunku ulicy (...); przejeżdżanie przez kolejne konstrukcje zwalniające (wyniesienia konstrukcji skrzyżowań) jezdni.	jak w pkt 1 oraz		

dokumentacja z Zarządu Dróg Miejskich	542-569		
3. Ustawienie przez drugi patrol w osobach A. M. i M. B. radiowozu oznakowanego marki V. (...) (bus) jako blokady w obszarze stanowiącego również konstrukcję zwalniającą skrzyżowania ulicy (...) z ulicą (...), przodem w kierunku tej ostatniej.	jak w pkt 1 i 2, a ponadto -		
zeznania A. M.	446-446v (47-47v, 257-258, 202)		
zeznania M. B.	447-447v (50v, 267-268, 205-206)		
4. Kontynuowanie jazdy przez A. R. kierowanym przez niego samochodem w kierunku dającego mu sygnały do zatrzymania A. M., skutkujące ucieczką wymienionego do radiowozu i zjechaniem przez ten radiowóz, kierowany przez M. B., z toru jazdy samochodu A..	jak w pkt 3		
5. Podjęcie pościgu za samochodem A. także przez radiowóz opisany w pkt 3 i 4.	jak w pkt 3		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania A. M. i M. B.	<p>relacje z podjętych czynności związanych z udzieleniem na polecenie dyżurnego wsparcia drugiemu patrolowi, ścigającemu uciekającego przez kontrolą drogową oskarżonego i próbą zatrzymania go w obszarze skrzyżowania ulic (...) w Ł.</p> <p>dość szczegółowe, pozwalające na odtworzenie stanu faktycznego, ale też nacechowane emocjami z racji osobistego (acz w różnym stopniu) zaangażowania w tę sprawę, w zakresie niektórych szczegółów obarczone przywoływaną niepamięcią, wynikającą z upływu czasu</p> <p>w niektórych kwestiach nacechowane subiektywizmem z racji</p>	

		<p>wspomnianego emocjonalnego zaangażowania oraz znacznej dynamiki zdarzenia, będącego przedmiotem rozpoznania</p> <p>wiarygodne, przy zachowaniu ostrożności w ocenie, przydatne do ustalenia stanu faktycznego wraz z pozostałymi opisanymi w tej części uzasadnienia dowodami</p>	
<p>zeznania R. O. i M. A.</p>	<p>relacje z przebiegu wykonywanych w czasie służby czynności, związanych z interwencją podjętą wobec niemożności przeprowadzenia kontroli drogowej pojazdu prowadzonego przez oskarżonego i poczynionych podówczas spostrzeżeń, zgodne z zeznaniami dwu pozostałych policjantów, opisanymi powyżej i jako takie wiarygodne, acz nie bezkrytycznie - w pewnych kwestiach - jak choćby prędkości ściganego pojazdu - niemiarodajne, pomijają bowiem (prawdopodobnie w jednakowym stopniu z racji upływu czasu oraz emocji towarzyszących wykonywanym niezwykle dynamicznie czynnościom) kwestię konstrukcji i kształtu jezdni ulicy (...) w Ł.</p> <p>niemniej stanowiły one wraz z pozostałymi opisanymi dowodami</p>		

	podstawę ustaleń faktycznych	
informacje o przestępstwie	dokumenty stanowiące relację z opisanych powyżej czynności służbowych, inicjujące postępowanie, w pełni potwierdzone zeznaniami funkcjonariuszy	
dokumentacja z Zarządu Dróg Miejskich	dokumentacja dostarczona przez administratora drogi, na której miało miejsce zdarzenie będące przedmiotem rozpoznania, obiektywna i niekwestionowana przez strony, a jako tak w pełni wiarygodna dowód przydatny do weryfikacji pozostałych przeprowadzonych w sprawie, pochodzących od źródeł osobowych, w zakresie go dotyczących	
opinia sądowo-sychiatryczna	opinia sporządzona na podstawie specjalistycznej, fachowej wiedzy, po analizie dokumentacji medycznej i akt sprawy - przedstawione wnioski są prawidłowe, czynią treść owej opinii nie budzącą wątpliwości, a sam dowód jasnym i pełnym, zgodnym z wymogami art. 200 § 2 k.p.k., niekwestionowanym też przez żadną ze stron postępowania przydatna nie dla ustalenia faktów, ale wyłącznie dla kwestii związanych z	

	dopuszczalnością ponoszenia przez oskarżonego odpowiedzialności karnej i jej zasad		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia A. R.	wprawdzie konsekwentne w toku procesu, ale ograniczające się do zaprzeczania sprawstwa i wyrażenia opinii, że widząc policjanta blokującego mu przejazd zatrzymałby pojazd, nie chcąc mu zrobić krzywdy stanowią one wyłącznie linię obrony, ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności za zarzucany czyn, nie znajdującą poparcia w innych przeprowadzonych dowodach i jako takie nie zostały uznane za wiarygodne	
dane osobopoznawcze, o karalności i o stanie majątkowym oskarżonego, protokoły oględzin miejsca i pojazdów, nagrania z wideorejestratora i monitoringu z protokołami z ich	dokumenty i wydruki urzędowe dotyczące oskarżonego, sporządzone przez uprawnione organy, brak podstaw do kwestionowania - nieprzydatne do ustaleń w zakresie stanu		

odtworzenia, kalkulacja naprawy pojazdu, dokumenty dotyczące posiadania przez oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdami	faktycznego, także dlatego, że dotyczą czynów, które były przedmiotem rozpoznania w sprawie niniejszej pod sygnaturą II K 596/19 i zostały prawomocnie osądzone		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	A. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
O ile zgromadzony materiał dowodowy w postaci zeznań policjantów oraz dokumentacji związanej z organizacją ruchu na ulicy (...) dał podstawy do ustalenia, że oskarżony jadąc jako kierujący samochodem osobowym marki A. o			

numerze rejestracyjnym (...) nocą 29 kwietnia 2019 roku ulicą (...) w Ł. kierował ruch tego pojazdu w kierunku próbującego go zatrzymać umundurowanego policjanta A. M., który skrył się w radiowozie, o tyle już nie było w ocenie Sądu podstaw do przyjęcia, by zachowanie takie uznać za czynną napaść w rozumieniu art. 223 k.k., a jedynie za groźbę bezprawną uszkodzenia ciała tego funkcjonariusza w celu zmuszenia go do zaniechania prawnej czynności służbowej, czyli zachowanie wyczerpujące znamiona art. 224 § 2 k.k.

Przepis art. 223 § 1 k.k. wskazuje, że dla zrealizowania jego znamion, czyli dokonania czynnej napaści, wymagane jest używanie broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu.

Interpretacja tego, jakie przedmioty stanowią owe "inne podobnie niebezpieczne" jest tematem wieloletnich rozważań zarówno w ramach doktryny, jak i interpretacji w ramach orzecznictwa sądowego.

Przytoczona w skardze oskarżycielskiej teza z wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 16 kwietnia 2014 roku

w sprawie II AKa 61/14 nie jest wyznacznikiem ani jednolitej, ani też przeważającej linii orzeczniczej w tym zakresie - zważywszy zarówno orzecznictwo Sądów Apelacyjnych, jak i orzecznictwo Sądu Najwyższego - co zresztą zauważył sam oskarżyciel, podnosząc tę kwestię w uzasadnieniu skargi (k.163v - str. 6 aktu oskarżenia).

I tak poczynając od Sądu Najwyższego, to prezentował on następujące stanowiska w tej kwestii:

- w postanowieniu z 11 marca 2003 roku w sprawie o sygn. akt V KK 148/02, opubl. w OSNwSK 2003/1/558:

Sprawca, który dokonując czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, używa samochodu w sposób stanowiący poważne zagrożenie dla ich życia lub zdrowia, nie wypełnia swoim działaniem znamion przestępstwa opisanego w art. 223 k.k.;

- w postanowieniu z 25 lutego 2021 roku w sprawie o sygn. akt V

KK 108/20, opubl. w
LEX nr 3150258:

O tym, czy na tle konkretnej sprawy samochód może być uznany za przedmiot niebezpieczny decyduje sposób zachowania oskarżonego i sposób wykorzystania samochodu. Kierowanie rozpędzonego pojazdu wprost na funkcjonariuszkę Policji i konieczność ustąpienia z drogi (odskoczenia na bok) w celu uniknięcia najechania przez oskarżonego wskazują na prawidłowość kwalifikacji z art. 223 § 1 k.k.

Sądy Apelacyjne - poza przytaczanym przez oskarżyciela, będącym w tej mierze odosobnionym - prezentowały następujące stanowiska:

- Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z 17 lipca 2003, w sprawie o sygn. akt II AKa 161/03, opubl. w LEX nr 82896:

Najechanie samochodem na policjanta, by mu uniemożliwić zatrzymanie, ani późniejsze przewożenie go na masce auta nie jest użyciem przedmiotu niebezpiecznego z art. 223 k.k. Czyn taki jest stosowaniem przemocy dla uniemożliwienia

czynności zatrzymania z art. 224 § 2 k.k

- Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z 6 września 2005 roku w sprawie o sygn. akt II AKa 170/05, opubl. w OSA 2006/1/4

Przy dokonywaniu oceny "niebezpieczności"

przedmiotu z punktu widzenia kwalifikacji prawnej z art. 223 k.k. (także art. 280 § 2 k.k.), istotne znaczenie będą miały takie cechy (właściwości) przedmiotu, które stanowią, że wykorzystanie zwykłych funkcji lub działania przedmiotu przeciwko człowiekowi spowoduje powstanie realnego zagrożenia o równowartości odpowiadającej użyciu broni palnej lub noża.

a w wyroku z 10 lutego 2003 roku w sprawie o sygn. akt II AKa 4/03, opubl. w LEX nr 84239:

Przy dokonywaniu oceny "niebezpieczności"

przedmiotu z punktu widzenia kwalifikacji prawnej z art. 223 k.k. (także art. 280 § 2 k.k.), istotne znaczenie będą miały takie cechy (właściwości) przedmiotu, które sprawiają, że wykorzystanie zwykłych funkcji lub działania przedmiotu przeciwko człowiekowi, spowoduje powstanie realnego zagrożenia o

równowartości odpowiadającej użyciu broni palnej lub noża. Podkreślić trzeba bowiem, że również "niebezpieczność" takich przedmiotów, jak: broń palna i nóż, wymienionych w art. 223 k.k. (także w art. 280 § 2 k.k.) nie istnieje w sposób abstrakcyjny, ale - z woli ustawodawcy - jest immanentnie związana z ich użyciem (także posługiwaniem się nimi).

- Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z 7 marca 2018 roku w sprawie o sygn. akt II AKa 40/18, opubl. w LEX nr 2486455:

Sprawca, który dokonując czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, używa samochodu w sposób stanowiący poważne zagrożenie dla ich życia lub zdrowia, nie wypełnia swoim działaniem znamion przestępstwa opisanego w art. 223 k.k.

a w wyroku z 23 grudnia 2002 roku w sprawie o sygn. akt II AKa 548/03, opubl. w OSA 2003/5/44:

Zawarty w art. 223 § 1 k.k. zwrot "Kto... używając broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu ... dopuszcza

się czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych", niewątpliwie kładzie nacisk na cechę niebezpieczności przedmiotu, która ma być "podobna" do niebezpieczeństwa jakie wywołuje użycie broni palnej lub noża, nie zaś na właściwości fizyczne samego przedmiotu i charakterystyczne dla broni palnej lub noża sposoby zadawania obrażeń ciała. To więc, że użyta przez oskarżonego metalowa rura o średnicy 3,5 cm i długości 100 cm, zakończona z jednej strony żeliwnym kolankiem, nie miała analogicznych, jak nóż, właściwości do spowodowania ran kłutych lub ciętych, bowiem jej końce i brzegi nie były, jak jest w przypadku noża, ostre, nie oznacza wcale, że nie stanowiła ona innego przedmiotu, podobnie niebezpiecznego do noża.

- Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z 15 kwietnia 2021 roku w sprawie o sygn. akt II AKa 26/20, opubl. w LEX nr 3240535:

Sprawca stosując przemoc wobec funkcjonariusza publicznego używa samochodu w sposób stanowiący poważne

zagrożenie dla jego życia lub zdrowia, nie wypełnia swoim działaniem znamion przestępstwa opisanego w art. 223 k.k. Art. art. 223 § 1 k.k. nie dopuszcza, odmiennie niż norma art. 280 § 2 k.k., dokonywania oceny przez pryzmat sposobu użycia danego przedmiotu.

Dla oceny niebezpieczności przedmiotu, o jakim mowa w art. 223 § 1 k.k. relacjonowanej do broni palnej i noża (z istoty niebezpiecznych dla życia i zdrowia) miarodajne są cechy przedmiotu, a nie sposób jego użycia. Wskazuje się więc na: ostrość, twardość, masę, kształt, wymiary, właściwości tnące, żrące lub trujące, możliwość wyrzutu lub przenoszenia znacznej energii i wynikającą stąd zdolność wywołania skutku porównywalnego z użyciem broni palnej lub noża poprzez zwykłe użycie przedmiotu wobec człowieka. Chodzi więc o przedmioty niebezpieczne ze względu na swoją konstrukcję lub właściwości, z wyraźnym pominięciem tych, które stają się niebezpieczne ze względu na sposób użycia. Zagrożenie wynikłe z użycia danego przedmiotu musi być porównywalne z zagrożeniem, jakie niesie użycie noża czy broni palnej, przy czym

zagrożenie to musi wynikać z cech danego przedmiotu, bez względu na sposób jego użycia.

- Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z 12 lutego 2003 roku w sprawie o sygn. akt II AKa 562/02, opubl. w Apel.-G.. (...):

Ponad wszelką wątpliwość, ustawodawca mówiąc o niebezpiecznym przedmiocie wyraźnie odwołuje się do jego cech, a nie sposobu jego użycia. Tym samym chodzi o przedmioty niebezpieczne same w sobie, które w ręku sprawcy mogą stać się narzędziami tak niebezpiecznymi jak broń palna czy nóż.

Analiza okoliczności sprawy w kontekście przytoczonych orzeczeń doprowadziła Sąd do wniosku, że samochód, którym poruszał się sprawca, z racji jego cech, związanych z wykorzystaniem zwykłych funkcji lub działania, nie spowodował - także z uwagi na konieczność zwalniania jego prędkości podczas jazdy na łuku i na kolejnych wyniesieniach skrzyżowań, co umożliwiło skuteczną reakcję nie tylko samego A. M., który zszedł z toru jego jazdy, ale i M. B. kierującego radiowozem, do którego wsiadł wymieniony, to jest zjechanie z tego toru ruchu - powstania

<p>realnego zagrożenia o równowartości odpowiadającej broni palnej lub nożowi i jako takie użycie go nie stanowiło użycia "innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu" w rozumieniu treści art. 223 § 1 k.k.; w ocenie Sądu przeprowadzone dowody nakazują przyjąć, że zamiarem sprawcy była wyłącznie ucieczka przez kontrolą policyjną i zamiar ten konsekwentnie realizował.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. R.	I	I	<p>orzeczona kara mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, zgodna z dyrektywami zawartymi w treści art. 53 k.k., w tym także w zakresie prewencji indywidualnej oraz ogólnej</p> <p><u>okoliczności obciążające</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - popełnienie czynu w stanie nietrzeźwości; - uprzednia karalność.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach			

uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	zwolnienie A. R. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. podyktowane względami słuszności, związanymi w wykorzystaniem znaczącej części materiału dowodowego ze sprawy prowadzonej pierwotnie przeciwko wymienionemu i prowadzeniem niniejszej wyłącznie w zakresie jednego czynu; nadto - oceną możliwości płatniczych oskarżonego, odbywającego aktualnie karę pozbawienia wolności i orzeczeniem takiej kary w tej sprawie, które to okoliczności uniemożliwiają podjęcie pracy zarobkowej	
1.Podpis		